
I Eisenach

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "I Eisenach", i: *Mindeudgave Digte*, side: 60, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

I Eisenach

Og da jeg kom til Eisenach,
var Verden fuld af Regn;
alligevel betoges jeg
af By og Borg og Egn
og listed rundt i Gader smaa
og klatred om i Fjelde,
mens Regnen stadig øste ned
med uformindsket Vælde.

Det satte dog lidt efter lidt
sit Præg paa mit Humør.
Og da der paa min hele Krop
ej mer en Trævl var tør,
og jeg forgæves søgte mig
mod Kuldens Gys at væрге,
slog Rast jeg i en lille Kro
forputtet mellem Bjerge.

Der ventede jeg med traurigt Sind
det meste af en Dag
og lod det gode dunkles Bier
mig være til Behag
og prøved paa med tørret Tøj
lidt Hygge mig at skabe,
fordrev dog ellers megen Tid
med fyrsteligt at gabe.

Og da jeg kom til Eisenach,
var Byen fuld af Regn.
Da svor jeg bittert: „Pokker bo
i denne dumme Egn!“
Og medens Regnen øste ned
med uformindsket Vælde,
jeg styred mine Fødder rask
mod Byens Auskunftsstelle

og spurgte med fortørnet Røst
og uden noget Smil,
hvordan jeg hurtigst bar mig ad
at slippe væk til Kiel,
og fik til Svar – - jeg husker ej
og faar det aldrig klaret.
Jeg ved kun eet og hvisker eet:
en Pige gav mig Svaret.

Og da jeg gik i Eisenach,
var Byen fuld af Sol,
paa Wartburg vaj ed Slottets Flag,
og alle Haner gol,
og alle Folk gik rundt og lo
i sommerglade Drømme,
og alle Fugle pipped fro,
og Regnen flød i Strømme.

Og da jeg tog fra Eisenach,
var Byen fuld af Regn.
Thi aldrig mere skulde jeg
vel gense denne Egn
og aldrig mer mig spørge for
i Byens Auskunftsstelle
og finde Sol saa straaleklar
midt i et Regnvejrs Vælde.